

HAAR & MAKE-UP LAURA DE WARD STYLING GRAZIELLA FERRARO
BLAZER FRANKIE SHOP VIA DE BIJENKORF OORBELLEN EN CHOKER JULI DANS JEWELS

• IK BEN EEN ECHTE LAATBLOEIER.

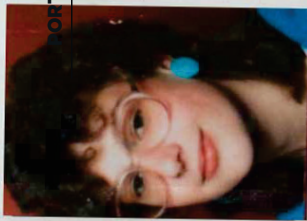
Thuis en op school was het niet fijn. Bianca Meijsen (55) begon pas op haar dertigste een beetje te leven. "Het maakt me niet meer uit wat anderen van me vinden."

"Als ik naar die oude foto van mezelf kijk, zie ik een mooie meid van twaalf jaar. Al voelde ik me niet zo en straalde ik dat natuurlijk ook niet uit. Ik liep in die tijd met zo veel problemen en gevoelens rond, dat ik er een maagzweer van had gekregen. Ik zou nu zeggen dat ik depressief was.

Dagelijks waren er ruzies thuis, tussen mij en mijn ouders en tussen mijn vader en moeder. Mijn vader was arbeidsongeschikt en zat thuis. Hij was mede daarvoor zo gefrustreerd dat hij een kort lontje had. Soms schoot hij uit zijn vel en sneuvelde er iets.

Terugkijkend op mijn middelbareschooltijd, was dat een heel nare periode. Het was thuis niet fijn en op school had ik ook een rottijd. Ik had dyslexie en mijn vader vond havoniveau heel belangrijk, dus daar deed ik enorm mijn best voor, terwijl me dat nauwelijks lukte. Ik droeg een bril en was makkelijk uit de tent te lokken. Natuurlijk koren op de molen voor de pesters uit mijn klas. Ik kon niks goed doen. Ik kreeg commentaar op wat ik zei, wat ik deed en wat ik droeg. Mijn dochter is nu twaalf en gaat naar de middelbare school. Ik merk dat ik daar nog steeds spanning over voel.

Ik begon te werken in de boekhouding, omdat ik toevallig wel goed was in wiskunde. Ik heb dat soort werk nog jaren volgehouden, maar vond er niet veel aan. Ik kreeg een relatie met een narcistische vent, die veel ouder was dan ik. Hij had een babydochtertje waar ik voor zorgde. Op mijn 29e begon mijn lijf

PORTRETTE

tegen te sputteren omdat er zo veel niet klopte in mijn leven, ik raakte in een burn-out. Het was het moment om alles onder de loep te nemen en een ander pad te kiezen.

Vanaf dat moment ben ik pas begonnen met leven, na mijn dertigste. Een echte laatbloeier was ik.

'Tegen dat meisje van toen zou ik willen zeggen: het komt goed, schatje. Echt'

Ik kreeg via internet voor het eerst een relatie die wel gelijkwaardig en fijn was, zoals ik die alleen kende uit romantische films. Binnen drie maanden woonden we samen. En op mijn 43e werd ik moeder. In werk heb ik nog wel een tijd aan 'overcompensatie' geleden. Ik wilde mezelf als psychosociaal therapeut koste wat kost op de kaart zetten. Daar werkte ik hard voor en het is me ook gelukt, ik heb ook twee mooie boeken over mijn vakgebied mogen schrijven.

Ik ben steeds beter in mijn vel komen te zitten en sta nu op een punt dat ik me beter voel dan ooit. Het maakt me niet meer uit wat anderen van me vinden. Als ik kijk naar dat meisje van toen, zou ik willen zeggen: 'Het komt goed, schatje. Echt.' ■